

Muzafffer Uzunkaya

- Őirler -

Yayın Tarihi:

13.5.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anneciğim

Beni dünyaya getirip büyüttün,
Her cefaya katlandım anneciğim,
Gece gündüz hep benimleydin,
Her şeyden vazgeçtin anneciğim.

Fadekarlığının ölçüsü yoktur senin,
Durmadan,dinlenmeden beni baktın annem,
İsteklerim hiç bitmedi,ama sen bıkmadın,
Beni ninniyle uyuttun anneciğim.

Ağladığımda beni avuttun,
Gülünce dünyalar senin oldu anneciğim,
Benim saçımın teline zarar gelmesin diye,
Yüreğin titredi,endişelendin anneciğim.

Bunca emek sarfettin büyütmek için beni,
Senin hakkını asla ödeyemem annem,
Bütün kainatı ayaklarının altına sersem,
Yine de bir şey yapmış olmam anneceğim.

06.05.2005-BulancaK-GİRESUN

Muzaffer Uzunkaya

Annem

Ben hastalanınca başucumda bekledin,
Üzıldün,dua ettin benim için,
Ağladığımda beni güldürdün,
Bana hakkını helal et annem.

Her zaman hatırını soramadım,
Halin nasıldır bilemedim annem,
Seni çok seviyorum inan bana,
Bana hakkını helal et annem.

Eğer hakkını helal etmezsen kahrolurum,
Her iki cihanda da mahvolurum,
Kolum kanadım kırılır,
Bana hakkını helal et annem.

Sensin benim başımın tacı,gönlümün ilacı,
Sana hiç değmesin üzüntü ve acı,
Gönlün hiç hüzünlü olmasın,
Bana hakkını helal et annem.

Ölünce bana ikinci sual sensin,
Rızanı kazanamazsam halim perişan,
Sen de istemezsin bunun olmasını,
Bana hakkını helal et annem.

07.05.2005-Bulancağ-GİRESUN

Muzaffer Uzunkaya

Bir Başkayım Bu Akşam

Garip bir duygu sardı her yanıma,
Neden böyleyim bilemiyorum,
Nasıl geçti bunca yıl bilmem,
Sanki rüya gibi geliyor bana,

Ak düşen saçlarıma bakamıyorum artık,
Silinmeye başladı hafızamdan bazı şeyler,
Şimdi hayal gibi gezdiğim,gördüğüm yerler,
Ne çabuk değiştim bilmem,akşam çökmek üzere,

Yolun sonuna yavaş yavaş yaklaşıyorum,
Zaman su gibi akıyor sanki,
Önüme set çekebilirmiyim acaba,
Diye kendi kendime soruyorum.

Kim başarabilmiş bu işi bilmem,
Gelen hep gitmiş elinde olmadan,
Öyle emretmiş ezelden YARADAN,
Her canlı ölümü tadıcıdır diye.

Kurtuluş yok diyorlar Azrail'in elinden,
Ben farklı mı olacağım sanki! ,
Benimkisi biraz avuntu sadece,
Başka çare yok gideceğiz o yere.

Kurulur mizan terazi insan ölünce,
Başlar sorgu sual kabre girince,
İnsanın ameli iyi olunca,
Kıyamet tez gelirmiş tesbih toplarken.

Kötüyse amelin o zaman yandın,
Kabir sıkır bir yandan,söyle kime kandın,
Sual melekleri gök gürleri gibi gelir,
Yaptığın kötülükler önüne serilir.

Sen bizi kuru o zor günde Ya RAB,
Biz aciz olarak kapına geldik,
Boynumuz büküp,gözlerimiz yaşlı,
Affeyle günahım diye RAHMAN'a geldik.

Ümidim yitirmedim günahım çok olsa da,
Çünkü Rahmet kapın daim açık diye,
Ecel şerbetini içtiğim zaman,
RAB'bim belki bağışlar günahım diye.

Ben de azmettim olacağım iyi kul,
Yoktur düşündüm başka doğru yol,
Dünyada yaşasamda belki beşyüz yıl,
Sonunda içeceğim ecel şerbetini.

Her şey iyilikten doğar kötülük neki,
HAK'kın rızasını kazanırım ben de belki,

Bazen kötü olsada amelim bundan evvelki,
Ümidimi kesmedim HAK'kın rızasından.

Herkes iyi olsun istediğim tek budur,
Kendisine verileni dağıtan iyi kuldur,
Çoklarımızın taptığı belki paradır,puldur,
Onun da faydası olmaz insan ölünce.

Çok insanlar gördüm garip kalmışlar,
Güçleri yeterken kandırmışlar,çalmışlar,
İhtiyarlık gelince bakakalmışlar,
Ben o işleri bıraktım diyorlar.

İsterseniz bırakmayın siz o işleri,
Gücünüz yetmez artık kırmaya dişleri,
Patlatamazsınız nazik kalem kaşları,
Bırakmak zorundasınız başka çare yok.

Ben de şair oldum,bu işe şaştım,
Evvel hiç anlamazdım,şimdi alıştım,
Önceden genç idim,şimdi kırıştım,
Ama ruhum genç,dersime iyi çalıştım.

Ruh genç olurmuş,beden olsa da ihtiyar,
Dünya kalmamış kimseye payidar,
Kötülük edersek kalmaz yanımıza kar,
İyi olalım HAK'kın yolu budur.

Niceleri böyle gelip gitmişler,
Kimi kötü,kimi iyi yola gitmişler,
Akibet ölüm geldiği zaman,
Nazik bedenleri toprağa vermişler.

Azrail(A.S.) için nice türkü yaktık,
O bir melektir,acep doğrumu yaptık,
Ona emri veren kimdi? düşünmeden,
Kendimizce akıl vermeye kalktık.

Karışmayalım YARADAN bilir işini,
Ne güzel yaratmış gözlerini,kaşını,
Görmüyormusun dünyanın dağını,taşını,
Hepsi ALLAH'ı anar,kendi dilince.

İşin doğrusunu buldun,işte sonunda,
Onun ismini anmazsak kalp harap olur,
Her an onu dilimizden düşürmezsek,
Cennet bahçesinde içtiğimiz şarap olur.

28.04.2005-Şebinkarahisar-GİRESUN

Muzafffer Uzunkaya

Bu Akşam

Bir başka hissediyorum kendimi,
Başka alemlere gidiyorum,
Sanki cennette melekleri,
O güzellikleri seyrediyorum.

Tek zaafım var, çok konuşmak,
Bir açıldımı o mübarek ağız,
Sustur susturabilirsen artık,
Sanki söylemek istiyorlar yeter artık.

Bir coşku sarıyor her yanıma,
Kaybediyorum solumu, sağımı,
Bir yanım sus diyor ama,
Öbür yanım getiriyor devamını.

Pek hoş değil aslında, biliyorum,
Bir yandan da tahlil ediyorum,
Bu işi nasıl bitiririm diye,
Gece gündüz dua ediyorum.

25.04.2005-Şebinkarahisar-GİRESUN

Muzaffer Uzunkaya

Ezan Sesleri

ALLAH'ın birliğini göklere haykıran,
Mesteder gönülleri ezan sesleri,
Bize her an onu hatırlatan,
Dinmesin Ülkemden ezan sesleri.

Ruhlardan yükselen ilahi coşkuyu,
En güzel dile getiren ezan sesleri,
Her okunuşta bir başkadır neşesi,
Kemale erdirir beni ezan sesleri.

Bizi ezansız,namazsız bırakma Ya RAB,
O zaman halimiz perişan olur,
Düşmanlarımızın da beklediği budur,
Sonsuza kadar sürsün ezan sesleri.

Nevzat Çiftçi hocamın yanık sesiyle,
Bülbül gibi şakıyor akşam ezanı,
Ruhuma yükselen ilahi bestesiyle,
Gönülleri şad eder ezan sesleri.

Kenan Çağçağ müezzin farkı yok ondan,
İkisi de birbirinden ileri,
Cennet bahçesinin bülbülleri,
Sanki arşa yükseliyor ezan sesleri.

Ayrılık zamanı geldi Şebinkarahisar'dan,
Bir hüzün çöktü içime bu akşam,
Ruhumu arındırdı,dinledim onu,
Beni benden aldı ezan sesleri.

03.05.2005-Şebinkarahisar-GİRESUN

Muzaffer Uzunkaya

Fatih'in Bize Emanetisin İstanbul

Yüce Peygamberin müjdesisin,
Büyün dünyanın gözdesisin,
Ekonominin merkezisin,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Senin uğruna ne şehitler verdik,
Geçit vermeyen surları deldik,
Savrulun düşmanlar işte biz geldik,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Ey İstanbul sen ne güzel şehirdin,
Şairlerin dilinde en güzel şiirdin,
Şimdi kapkaççılarla doldun,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Buram buram tarih kokuyor her yanın,
Fath'ler,Kanuni'ler,Yavuz Selim'ler,
Her yanını eserlerle doldurdu,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Fatih'ten sonra seni koruyamadık,
Ormanlarını bir bir yaktık,
Seçimlerden önce ev yapıp keyfimize baktık,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Toprağın altın deyip her yandan geldik,
Çarpık kentleşme oldu tarafın,
Deprem olacak dediler aldım adın,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Sendedir dünyanın gözü,emellerde hep sen,
Seni seviyorum uzakta da olşan,
Ancak,yaşanmaz oldun aziz İstanbul,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Seni bizden almaya kimsenin yetmez gücü,
Damarlarımızda dolaşır Türk'ün büyük gücü,
Peygamberimizin müjdesisin İstanbul,
Fatih'in bize emanetisin İstanbul.

Şebinkarahisar-29.04.2005

Muzaffer Uzunkaya

Şair Olmak Zor Şeydir

Anlatamıyorum demiş şair Orhan Veli,
Belki o anlatıyorda biz anlayamıyoruz,
Anlatamadığını söyleyebilmek de bir anlatımdır esasında,
Şairlerin özelliğidir bu,duyguları yansıtabilmek.

Herkes bir şeyler yaşar,hisseder yaşadığı sürece,
Anlatabilmek ayı bir şeydir,herkes yapamaz,
Onun için şiir denmiş anlatma sanatına,
Kelimeleri bir araya getirmek zordur ahenkli biçimde.

Ben de anlatmaya yeni başladım,yolun başıdayım,
Olaylar karşısında doldum,49 yaşıdayım,
Haksızlığı sevmem,kendimce karşısındayım,
Şair olmak zor şeydir,duguları anlatabilmek.

(13.05.2005-Bulancağ-GİRESUN)

Muzaffer Uzunkaya

Uyan Ey Türk Vaktin Çok Az

Yine düştük zavallı durumuna,
Zayıf ve güçsüzlüğün uçurumuna,
Bir türlü kendimize gelemedik,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Atamız ne demişti bize,
Az zamanda çok iş yapacaktık,
Şimdi bakın şu halimize,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Hep bir kurtarıcı bekledik yıllarca,
El ilerledi,biz geri kaldık.
Borcumuz dağ gibi oldu,bakakaldık,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Şeni bekliyor dünya,senin adaletini,
Üzerinden at miskinliğini,ataletini,
Çalışkan ol,bırak sefaletini,
Uyan ey Türk,vaktin çok az.

Atamın sözünden sonra çok yıllar geçti,
Döndük,dolaştık,aynı yere geldik,
Borçlarımız yükseldi,şimdi ne hale geldik,
Uyan ey Türk,vaktin çok az.

Savaş olunca ölmesini iyi biliriz,
Yoktur er meydanında dengimiz,
Ama barışta yaşamayı öğrenemedik,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

İstiklal savaşı yaptık birlikte,
Şanımızı bütün dünya duydu.
Birde barışta yükselmeyi öğrensek,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Tarihi çabuk unuttuk,unutturdular,
'Sen üretme bedava veririz '! dediler,
Bir gün geldi silaha ihtiyacımız oldu,
Silahımla ateş edemezs

Çoktur düşmanımız dün olduğu gibi,
Tarihi unutmamalım dün olduğu gibi,
Şöyle bir şahlanıp kendimize gelelim,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Biz bıraktıktan sonra dünya harap,
Bu halimiz ne olacak ya Rab,
Gece gündüz durmadan çalışalım,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Ne çabuk unuttuk dünyayı yönettiğimizi,
Her tarafta Adaletle hükmettiğimizi,

İmdat dileyenlerin yardımına gittiğimizi,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Hazıra alıştık çalışmadan, üretmeden,
Tarlaya, bahçeye, çifte gitmeden,
Çalışmamız gerekiyor iş işten geçmeden,
Uyan ey Türk vaktin çok az.

Şimdi gece gündüz durmadan çalışalım,
Kurtuluşun yoktur başka çaresi,
Bari torunlarımızı kurtaralım,
Uyan ey Türk, vaktin çok az.

Çalışmak olmadan bu iş düzelmez,
Eski itibarımız inan geri gelmez,
Alın teri dökmeden kıymet bilinmez,
Uyan ey Türk, vaktin çok az.

Müslüman-Türk'tür bizim adımız,
Değiştik desek de AB inanmaz,
Onlar Hristiyan'dır ezelden beri,
Uyan ey Türk, vaktin çok az.

Uyanmak zamanı geldi, nerdeyse akşam
İçindeki gücü bil, bir daha şahlan,
Yurdumu mamur et, öyle çalışki,
Uyan ey Türk, vaktin çok az.

Düşmanlar biliyorlar inanki bunu,
Şahlanacak Türk diye hep korku,
İçimize fitne sokuyorlar her defasında,
Uyan ey Türk, vaktin çok az.

Atamızın söylediği Türk Gençliği biziz,
Dünyada bilinir bizim azmimiz.
Vakit geldi, her birimiz Atatürk olalım biz,
Uyan ey Türk, vaktin çok az.

O zaman bu ülke Atatürk'le dolacak,
Ekonomi düzeliyor, borçtan kurtulacak,
Yeniden şaha kalkıp Ülke müreffeh olacak,
Uyan ey Türk, vaktin çok az.

Ülkümüz medeniyetin üstüne çıkmaktır ancak,
İşte o zaman huzur içinde öleceğiz.
Çalışmak ilkemizdir, gitmek dahi ileri,
Çok şükür torunlarımız kurtuldu diyeceğiz,
Uyanık olacak o zaman Türk'ün gücü.

Şebinkarahisar-25.04.2005

Muzaffer Uzunkaya